

סוכה פרק ראשון סוכה

עין משפט
נ"ר מצוה

四百三十二

פיסים

1. (טב) נסכת חטא
שבתינו בלב קארוקה
בישראל שבר ספדים
(מן) למן: דיש רותיקם
יב סבכון הדשנער איה
בי ייטאלן בדזאנע
אותם מאערץ מונדים איג
י"א לאילעַהֲבָהּ.
2. וזכה הדרה לצל
יום טהרה וחוכר על המוסה
ולטבנער מורה ומורה
ששיטה דר' מושען

זות הב"ח

۷۰

במהלך ימי מלוכה נזקנו לנו, ונע מני מהקם
שא שם למלך. והוא היה דבב בלב מושטן שפיה (סודה רוזין). יש שם למלך. כמה קריין הולידין דיבר טרי... שם, סכחה ביני קרי. דיבר לא י' כ' דבנת והענשה
כל חכם כלשטיין, וה' צג פסקה פל' כי קול, ומה קדרו מה תלעון לנו טיפה נקיין, דין כל' אונכין פל' מוקרי' טויכ' (ט').

בדגשונו בירושלמי ר' אמר אורה של טפה צוריכה שתהא משוכנה פן הכותל טפה. אמרו ר' בר כהנא ור' אחוי

(ט) דבר תורה רבו ומকפיד עליו הצעין ושאינו מוקפיד עליו אינו הצעין גוזו על רבו שאינו מוקפיד ממש רבו המקפיד ועל מיעוטו המקפיד ממש רבו המקפיד מטעם מיעוטו המקפיד אי נמי ממש רבו שאינו מוקפיד "ה' היא גופא גיריה ואנן ניקום ונגור נוריה לנוריה מהצעין הא דארון הנחאה לרביה הווה אלא לר"מ מאי איכא למימר כי אתה הלכטה לנו יולבד ודורון עקומה: ושאי לה שלש דפנות: תננו רבנן **"אחתים כhalbתן ושלישית אפילו"** טפח ר"ש אמר שלש כhalbתן ורביעית אפילו טפח במאי קמיפלני רבנן סבר ר"ש אם למקרא אם למסורת ור' שמעון סבר ר"ש אם למקרא רבנן סבר ר"ש אם למסורת בסכמה בסכמה דריican או רבען דל חד לנופה פשו להו תלהא שתים כhalbtan ואთאי הלכתא וגרעתה לשילישית ואוקמה אטפה ר' שמעון סבר ר' ש אם למקרא בסכמה בסכמה דריican שעד חד קרא לנופה פשו להו או רבען שלש כhalbtan ואתאי הלכתא ובערית אימה דכולי עלמא יש אם למקרא והכא בא קמיפלני מ"ר סבר בסכמה בעיא קרא ומר סבר סכמה לא בעיא קרא ואיבערית אימה דכולי עלמא יש אם למסורת והכא בהרא קמיפלני מ"ס כי אתה הלכתא לנרע ומ"ס כי אתה הלכתא להומוף ואיבערית אימה דכולי עלמא כי אתה הלכתא לנרע יש אם למסורת והכא **"בדורשין תחולות"** ומ"ס אין דורשין תחולות רב מותנה אמר טעימה דר"ש מהכא **"יסוכה תהה לצל"** יומם מחותוב ולמחסה ולמסתו מום וממתר ואותו טפח והיכן מעמידו אמר רב מועמדיו בגין הוועצא אמר ליה רב כהנא ורב אמי לרב

לרכ"ק מון דטן קרייך ווילס מילקה נג' יומס מהולנד כי סיטים מורה ומורה להלפקה פליינרעה, והכא בדורשין תחילה מיטפלני, פרושות הא קרא חדא דארוקו אונין ליל, עותן אנט סבר לא ודושען לה. בא אונר טענער דוד שטמן מוגאנ, הד וויה מלמדן ארץ ישראל רבען דיסירט שפיען טענערו רדבן וטענער דוד שטמן מחרן

מד א מ"י פ"ז מס' 9
косה הולכת כ סמג
פצע מג צויר שורש ל"ט
שי פרל טרייף כ:

